

Sångpostillan - Tolfte söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-08-06
Senast uppdaterad 2021-08-15

Tolfte söndagen efter Trefaldighet

Friheten i Kristus

Låt oss be om frihet i Kristus.
Tystnad

O Gud, du som har befriat ditt folk -
lär oss att bruka frihetens ansvar,
så att vi lovsjunger dig, tjänar vår nästa och vårdar din skapelse.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Tolfte söndagen efter Trefaldighet handlar om friheten i Kristus. Hur pass fri är egentligen den fria viljan? Ofta är den bunden av människors viljor. Vad ska mamma säga? Vad ska kompisarna säga? Vad ska partiet säga? Det är mycket som kan binda oss och låsa oss. Bekymmer, sjukdomar, dollar och euro … För att vi skall vara fria har Kristus frigjort oss. Vi behöver undersöka vad Kristus kan lära oss denna söndag om friheten i honom.

Vi ska sjunga oss in i predikans budskap med en sång, som har den allra bästa texten av alla sånger: Jesus, Jesus, Jesus, Jesus, Jesus.

Söndagens läsningar: 2 Mos 4:10-17, 2 Kor 3:4-8, Markus 7:31-37, Psaltaren 145:13b-18.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Annika Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!
Predikans text: Markus 7:31-37

Jesus lämnade trakten kring Tyros och gick över Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolis-området. Där kom de till honom med en man som var döv och knappt kunde tala, och de bad Jesus lägga sin hand på honom.

Han tog honom avsides från folket och stack fingrarna i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga. Sedan såg han upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: ”Effata!” (det betyder: Öppna dig!). Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt.

Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det. Och alla blev överväldigade och sade: ”Allt han har gjort är bra: de döva får han att höra och de stumma att tala.”

Vi sjunger den sång som ska följa oss i denna predikan: Jesus, Jesus, Jesus, Jesus, Jesus.

1. Jesus på vandring.

Markus berättar att Jesus lämnar trakten av Tyros och beger sig till Sidon som ligger 4 mil norrut och sedan gör han en lång vandring, där han hamnar på andra sidan Galileiska sjön i det området som kallas Dekapolis.

Tyros är en stad som ofta omtalas i Bibeln. Tyros står som symbol för det som är stort och högt i egnas och andras ögon, men som inte ger Gud äran och därför drabbas av undergång.

Sidon omtalas på profetens Elias tid som centrum för Baalsdyrkan. I den religionen fanns både extas och sextas och innebar stor frestelse för Israels pojkar.

Vad vi lägger märke till är hur Jesus ofta är på vandring. Han åstadkommer mycket på de tre år han vandrar och verkar på jorden. Men vi ser honom aldrig jäktad. Han flåsar inte fram. Han kunde stanna, ta tid med människor, se dem, lyssna på dem. I Tyros t.ex. stannar Jesus och botar en dotter till en syrofenicisk kvinna. Vi har här mycket att lära av Jesus om att vara närvarande hos varandra.

Där Jesus går fram, säger han ibland till människor: Följ mig. Och vi ser hur de som följer honom och bryter upp, lämnar sina hem, sina yrken och får börja ett nytt liv med Jesus. Vi har det lite svårt med detta att bryta upp. Vi är ofta låsta av så mycket, människor, ägodelar, platser, tankar, synder & hellip; allt sådant binder oss mer än vi tror. Där finns många osynliga band som hindrar oss att komma vidare. Vi har svårt att ta steget och följa Jesus. Vi behöver kanske få en beröring av den helige Ande. Paulus skrev i episteln idag att där Herrens Ande är där är frihet. Det är tydligt att Guds Ande kan hjälpa oss till ett nytt liv i frihet.

När det nu står att Jesus lämnar Tyros, får vi kanske fråga oss var vi finns i texten. Är jag med bland som vandrar med Jesus och följer honom? Eller stannar jag kvar i Tyros och försöker leva bland hedningarna i någon slags världslig kristendom eller slinker jag in i Sidon och låter mig fångas in i det ockulta köret? Om jag stannar medan Jesus går vidare, vad händer då? Jag ser hur Jesus går över ängarna och kullarna, hans gestalt blir mindre och mindre och mindre. Till slut försvinner han helt. Hela det här med kristendomen blir så överkligt, en massa tankar, åsikter, men inte liv och livsförvandling.

Men nu hör vi Jesus på nytt. Han säger till dig och mig: Följ mig. Vad svarar du? Kanske du vill fatta ett viljebeslut och säga: Jag följer dig! Jag följer dig, Jesus, Jesus, jag följer dig.

2. Jesus möter en dövstum.

Markus berättar vad vi får vara med om när vi kommer till den Galileiska sjön. Där kommer de till Jesus med en man som är döv och knappt kan tala och de ber Jesus lägga händerna på honom. Här är ett av de många läkedomundren som Jesus gör. Det är himmelska krafter med där Jesus går fram. Det händer mycket då. Och det händer mycket idag. I tidningar läser vi ofta om hur det bråkas i kyrkan. Det känns ofta genant för oss, att det sker sådant. Men ibland undrar jag om det inte är ett gott tecken. Det finns en fiende, en onskans makt som blir ängslig så fort något sker bland Guds folk. Han vill få oss att se bort från vad Gud gör i dessa yttersta tider. Gud gör mycket, de sker ett uppvaknande på många håll, där sker också idag helande, inre sårbehandling, upprättelse, vi hör en ny ton i lovsången, vi ser en ny hänförelse och kärlek till Jesus. Guds fiende vill störa detta. Guds fiende lå oss gärna vara religiösa, gärna kyrkliga, men han blir mycket ängslig där Jesuskärleken och Jesuslydnaden börja sjunga och spela inom oss. Och Guds fiende vill gärna störa så att vi ser mer på vad fienden gör än vad Gud gör.

Det händer mycket då, det händer mycket idag. När jag läser denna text om den döve och stumme pojken kommer jag ihåg en händelse i Åh kyrka för en del år sedan. Plötsligt i gudstjänsten hör man en pojke, som börjar sjunga högre än alla andra. Vi tänkte det var någon som ville busa och störa. Efter gudstjänsten kommer en mycket glad pappa fram och berättar att hans pojke som i alla år varit stum, plötsligt förlöstes i sin tunga under sången och började sjunga och tala.

Det är mycket som Gud gör. Men vi kanske varken ser eller hör. I kapitlet efter detta hos Markus klagar Jesus på sina lärjungar: Är ni så förstockade? Kan ni inte se fast ni har ögon och kan ni inte höra fast ni har öron? (Mark 8:17-18). Är de orden nedskrivna för vår skull?

Jesus behöver kanske röra vid både ögon och öron och mun på oss så att vi ser och hör och kan tala om vad Gud gör idag. Ge oss din hjälp, Jesus, Jesus, ge oss din hjälp.

3. Jesus och DE.

Där kommer de till Jesus med en man som är döv och knappt kan tala och de ber Jesus lägga händerna på honom. Där kommer DE med en sjuk man, står det. DE för honom till Jesus. DE ber för honom. Vilka är dessa DE? Vi vet inte. De är anonyma. Många sådana anonyma finns kanske i vår egen närhet. Människor som ber för oss, utan att vi vet om det. Genom deras bön dras vi in i Jesu kraftfält. Och när vi sedan kommer till Jesus, får hans hjälp, blir vi själva kanske sådana här DE. Herrens anonyma redskap, som får uppdraget att be.

Nu kanske vi inte vill vara anonyma. Vi vill glänsa lite grann. Men det är inte jag som ska bli stor utan Herren. Känn kallelsen nu att vara en sån där anonym bedjare. Genom bönen får vi dra lessna och trötta och sjuka människor in i Jesu kraftfält. Ibland händer, att vi får se vad som händer. Glöm då inte vad gott Gud har gjort. Det är mycket som kan hända när bönens krafter kommer i rörelse. Lär oss att be, Jesus, Jesus, lär oss att be.

4. Jesus tar oss avsides.

Lägg märke till att det är många människor med, när man för den döve till Jesus. Det kan påminna oss om att platsen för våra förtroende vara mitt ute i människovimlet. Vi kan tänka på Maria på bröllopet i Kana. Hon ensam såg nöden och bar den fram till Jesus. Vad fint att få vara en Maria för sin nästa, en som ser människor, ber för dem, välsignar dem.

När man kommer med den döve till Jesus, ber man att han skulle lägga sin hand på honom. Jesus gör ju ofta så. På det sättet förmedlar han himmelska krafter.

Men den här gången gör Jesus inte så som man bett honom att göra. Vi föreskriver Herren ofta vad han skall göra. Men han handlar inte alltid som vi vill. Ibland handlar han mycket underbarare. Ibland mycket egendomligare.

Det första han gör är att han tar den här mannen avsides från folket. Jag tror att detta är vad Herren vill göra med var och en av

oss. Att så litet händer beror kanske på att man stretat emot. Herren vill leda oss in i ett personligt förhållande till honom. Vi behöver stunder då vi får vara ensamma med Jesus. Drag mig till dig, Jesus, Jesus, drag mig till dig.

5. Jesus talar till den döve på ett underligt språk.

Vad gör nu Jesus när han blir ensam med mannen? Han sticker fingrarna i hans öron. Kanske det är det, Herren vill göra med oss. När han vill förlösa oss att bli bättre lyssnare, sätter han först fingret på den ömma punkten, han talar om vad som är sjukt i liv. Hur har du lyssnat?

Sedan gör Jesus något konstigt. Han spottar och rör vid hans tunga. Varför så? Kan vi hitta något uppbyggligt i det? Vi tycker det låter lite äckligt. Primitivt, underligt.

Men nu handlar Jesus så som antikens undergörare gjorde. Sådana har den döve träffat på många gånger förr. När Jesus gör så talar han om för den döve, på ett språk som han förstår, att han vill bota honom. Jesus lever sig alltså in i hans situation. Han talar om att han älskar honom och att han bryr sig om honom och vill något med honom.

Jesus handlar ofta på ett sätt som förvånar oss. Ibland är Jesus sträng. Ibland egendomlig. Vi begriper oss inte på honom.

Men bakom allt detta ligger Jesu kärlek. På botten av alla prövningar, alla svårigheter, alla egendomliga situationer, vi råkar ut för finns en pärla från Jesus. Du älskar oss, Jesus, Jesus, du älskar oss.

6. Allt han har gjort är bra.

Vad händer sedan? Sedan såg Jesus upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: ”Effata!” (det betyder, förklarar Markus: Öppna dig). Lägg märke till enheten med Fadern. Jesus gör ingenting av sig själv. Han är alltid beroende av Fadern. Jesus söker ögonkontakt med Fadern. Han ser uppåt. Han är inte fixerad vid problemen. Han ser Faderns möjligheter. Det grekiska ordet för människa är antropos. Det betyder ”vända ansiktet uppåt”. Jesus, som är sann människa, lär oss att bli mänskliga. Vi blir det då vi vänder ansiktet uppåt mot Gud och söker hans ansikte.

Sedan står det att Jesus andades djupt. Han suckade, stod det förr. Han kände mannens nöd, han tog den in i sig. Vår nöd du ser och hjälpa kan du, som är både Gud och man, sjunger vi i en psalm (Psalm 42:2).

Sedan talar Jesus till mannen. Eller är det kanske till sjukdomen: Effata! Markus har bevarat detta arameiska ord. Det måste han känts väldigt starkt. Han säger så till detta som fångat mannen i stumhet och dövhet: Öppna dig. Och lägg nu märke till det är genom sitt ord, som Jesus botar den sjuke. Inte genom antika undergörarens metoder. Det ligger en sådan kraft i Jesu ord. Vad hände? Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt.

Vi skulle önska att detta hände idag. Varför det inte gör det, vet vi inte. Kanske beror det på att vi kristna inte lärt oss lyssna riktigt till Jesus. Och att vi inte talat riktigt och klart om Jesus. Jesus vill kanske ta oss avsides och förlösa oss till lyssnare.

När mannen blivit botad så händer en underlig sak till: Det står att Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Varför denna egendomliga befallning? När man varit med om ett ingripande i sitt liv från Herren, måste detta först mogna, bevara som Maria det som hänt i ditt hjärta. Men förbudet är inte för allt. Det kan komma stunder då det blir brott att tala om det vi sett och hört och varit med om.

Men ju mer Jesus förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det. Förmodligen såg Jesus att tiden ännu inte var inne att offentligt tala om att han var Messias, den kommande frälsaren. Vad hade hänt om de lytt Jesus. Måste Jesus dra sig undan.

Men folk var överväldigade, står det och de sa: Allt han har gjort är bra: De döva får han att höra och de stumma att tala.

Här hör vi en återklang från skapelseberättelsen. Gud såg på allt han gjort och det var gott. Och vi hör en återklang från Jesajas profetia om den kommande Messias. Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. (Jes 35:5) Vi prisar dig, Jesus, Jesus, vi prisar dig.

Du ordbrukare! Vad har den helige Ande sagt till dig idag?
Hur har han
tröstat? lärt? förmanat? varnat dig?
Stanna till, tänk till, be!

I bibelskolans skattkammare! dagens predikan vände vi oss till Jesus i bön.
På huvudmenyn på bibelskola.com finns något som heter BÖNEHJÄLP. Där finns många böner för olika situationer i livet.
Botanisera där.